

Súd: Krajský súd Trenčín  
Spisová značka: 3To/63/2019  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3818010074  
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 10. 2019  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Patrik Príbelský, PhD.  
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3818010074.1

## Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a členov senátu JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Beáty Javorkovej v trestnej veci proti obžalovanému Q. X., nar. XX.XX.XXXX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVV a ÚVTOS Ilava, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c) Tr. zák., prejednal odvolanie obžalovaného, ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 2T/15/2018 zo dňa 01.04.2019 a na verejnom zasadnutí konanom dňa 16. októbra 2019, takto

### rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného Q. X. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

### odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 01.04.2019, sp. zn. 2T/15/2018 bol obžalovaný Q. X. uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojho syna N. X. , nar. XX.XX.XXXX a rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 7P 13/2010 - 42 zo dňa 06.08.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 15.11.2010, bol zaviazaný platiť matke syna N. C. výživné 80,- euro mesačne a to do 10. dňa v mesiaci, plneniu tejto povinnosti sa úmyselne vyhýbal v mieste svojho pobytu v Handlovej a v mieste pobytu poškodenej v Prievidzi od 24.01.2017 do 01.04.2019 tým, že hoci bol nezamestnaný a dňa 24.01.2017 ho Úrad práce sociálnych vecí a rodiny Prievidza vyradil z evidencie uchádzačov o zamestnanie pre nespokojnosť, od apríla 2017 do 17.12.2018 zaplatil poškodenej N. C. spolu 295,- euro a na výživnom jej zostal dlhovať 1785,- euro a dňa 03.10.2016 bol uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 6Pp 311/2016 podmienene prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T 73/2015 - 101 zo dňa 28.04.2015, právoplatným dňa 22.05.2015 za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b) Trestného zákona.

Za to mu bol podľa § 207 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 35 mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Uvedený rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej 15-dňovej lehote napadol písomným odvolaním obžalovaný, v ktorom uviedol, že momentálne pracuje brigádne, tak je ochotný svoje záväzky voči maloletému N. uhradiť v čo najkratšom čase. Svoju povinnosť si neplnil nakoľko bol dlhodobo nezamestnaný a nemal žiadne finančné prostriedky, čím mu následne vznikol dlh voči matke maloletého.

Pred verejným zasadnutím odvolacieho súdu sa k odvolaniu obžalovaného písomným podaním zo dňa 03.10.2019 vyjadrila matka maloletého dieťaťa, poškodenej C. v tom smere, že obžalovaný doposiaľ

nezaplatil žiadnu čiastku dlžného výživného a zároveň ospravedlnila svoju neúčasť na verejnom zasadnutí.

Odvolačný súd verejné zasadnutie, predmetom ktorého bolo prejednať podané odvolanie obžalovaného proti napadnutému rozsudku okresného súdu a rozhodnúť o ňom, vykonal dňa 16.10.2019 v neprítomnosti obžalovaného, nakoľko dospel k právnomu záveru, že na takýto postup boli splnené zákonné podmienky podľa § 293 ods. 5 Tr. por. Podľa pripojenej obálky odvolací súd skonštatoval, že upovedomenie o verejnom zasadnutí dňa 16.10.2019 bolo obžalovanému doručované poštou, pričom obálka bola opakovane neúspešne doručovaná a uložená na vyzdvihnutie dňa 24.09.2019. Podľa § 66 ods. 3 Tr. por. dňom 27.09.2019 sa považuje zaslané upovedomenie o verejnom zasadnutí dňa 16.10.2019 za doručené.

Zároveň bolo verejné zasadnutie vykonané i v neprítomnosti poškodenej, ktorá bola o termíne jeho konania riadne upovedomená a svoju neúčasť ospravedlnila.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného, ktoré sa konalo v neprítomnosti obžalovaného, a poškodenej N. C., navrhla prokurátorka krajskej prokuratúry zamietnuť odvolanie ako nedôvodné, pretože napadnutý rozsudok považuje za správny a zákonný.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr. por., na podklade podaného odvolania obžalovaného na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním obžalovaného napadnutého rozsudku okresného súdu, odvolací súd na základe preskúmania veci nezistil v postupe okresného súdu existenciu chýb, ktoré by samy o sebe odôvodňovali zrušenie napadnutého rozsudku. V konečnom dôsledku krajský súd konštatuje, že v dôvodoch odvolania obžalovaného nie je namietaná existencia takýchto procesných väd, zakladajúcich dôvody pre zrušenie napadnutých výrokov podľa § 321 ods. 1 písm. a) Tr. por.

Okresný súd v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal všetky základné zásady trestného konania uvedené v § 2 Tr. por., najmä však zásady zákonného procesu - § 2 ods.7 Tr. por., práva na obhajobu - § 2 ods. 9 Tr. por., voľného hodnotenia dôkazov - § 2 ods.12 Tr. por., i rovnosti strán (kontradiktórnosti) - § 2 ods.14 Tr. por. Krajský súd preto konštatuje, že súd prvého stupňa dospel k vyhlásenému rozsudku po bezchybnom procesnom postupe a v súlade so všetkými procesnými ustanoveniami, ktoré tento proces upravujú.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd preskúmajúc napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné, nakoľko senát odvolacieho súdu dospel k záveru, že výroky napadnutého rozsudku okresného súdu sú správne a zákonné.

Pokiaľ ide o skutkový stav krajský súd uvádza, že vo vzťahu k skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného prečinu je napadnutý rozsudok výsledkom konania, pri ktorom súd prvého stupňa postupoval podľa ustanovení Trestného poriadku, pričom v konaní nezistil také chyby, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, tak ako je uvedený v rozsudku okresného súdu a zistenie, že skutok spáchal obžalovaný. Na základe vykonaného dokazovania okresný súd vyvodil správne skutkové závery, pričom sa podrobne zaoberal dôkazmi, tak jednotlivo ako aj v súhrne a svoje závery riadne vysvetlil v odôvodnení rozhodnutia, ktoré je v intenciách ustanovenia § 168 ods.1 Tr. por.

Obžalovaný nepoprel, že si zákonnú vyživovaciu povinnosť neplnil, bránil sa však tým, že výživné nemal z čoho platiť, nakoľko nemal zamestnanie, ale vyjadril snahu, že v blízkej budúcnosti dlžné výživné zaplatí. Obžalovaný však na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13.02.2019 vyhlásil, že zo žalovaného skutku sa cíti byť vinný.

Preskúmaním obsahu spisového materiálu krajský súd dospel k záveru, že okresný súd sa v napadnutom rozsudku podrobne vysporiadal so všetkými podstatnými okolnosťami prípadu, a vyhodnotením všetkých dôkazov (vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku, ktoré okresný súd neprijal z dôvodu potreby ustálenia výšku dlžného výživného ku dňu rozhodnutia súdu s odkazom na § 257 ods. 1 Tr. por.;; výpoveď poškodenej N. C. na hlavných pojednávaniach dňa 13.02.2019 a 01.04.2019; listinné dôkazy, z ktorých vyplýva, že obžalovaný za obdobie od 24.01.2017 do 01.04.2019 t.j. za 26 mesiacov neplatil súdom určené výživné vo výške 80,- Eur, čím celkové dlžné výživné predstavuje 2.080,- Eur), z čoho obžalovaný zaplatil výživné vo výške 295,- Eur, čo bolo preukázané z výpovede obžalovaného i poškodenej; ako aj vyhodnotenie takých skutočností, ako to, že obžalovaný bol dňa 24.01.2017 vyradený z evidencie Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Prievidza pre nespoluprácu ako uchádzač o zamestnanie, pričom obžalovaný priznal určité zárobky brigádnickou činnosťou, navyiac aj vo výkone trestu bola obžalovanému ponúknutá práca vo výkone trestu, túto však odmietol; z výpovede obžalovaného vyplynuli tiež aj také skutočnosti, ako to, že denne vyfajčí krabičku cigariet a príležitostne požíva alkohol, čo správne okresný súd vyhodnotil, že to nie sú položky a výdavky, ktoré by nevyhnutne potreboval na život a tieto vynaložené finančné prostriedky mohol použiť na zaplatenie výživného) mal z uvedeného tak okresný súd za dostatočne preukázané, že obžalovaný sa dopustil žalovaného skutku, ktorým naplnil všetky zákonné znaky prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c) Tr. zákona.

Aj podľa odvolacieho súdu bolo z uvedených dôkazov nepochybne preukázané, že obžalovaný najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať svoje dieťa, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený, čím tak naplnil všetky zákonné znaky prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c) Tr. zákona. Krajský súd vo vzťahu k naplneniu všetkých znakov skutkovej podstaty uvedeného trestného činu v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie súdu prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí.

Vo vzťahu k výroku o treste v napadnutom rozsudku krajský súd konštatuje, že pri ukladaní trestu okresný súd správne prihliadol na všetky skutočnosti a zásady dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy. Keďže u obžalovaného nebola zistená žiadna poľahčujúca okolnosť podľa § 36 Trestného zákona, a to aj napriek tomu, že obžalovaný na začiatku hlavného pojednávania spáchanie trestného činu priznal, túto však úprimne neoľutoval ako to predpokladá ust. § 36 písm. l) Tr. zák.. Tu možno podporne a parafrázujúc poukázať napr. na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 708/2017 z ktorého vyplýva, že úprimná ľútosť páchatel'a, ktorý sa opakovane dopustil rovnakého trestného činu, napriek skutočnosti, že už bol za taký trestný čin odsúdený a bol mu uložený trest, nie je dôveryhodná a nemožno ju z tohto dôvodu prijať ako poľahčujúcu okolnosť. Obžalovaný bol pritom už za rovnaký trestný čin odsúdený rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/73/2015.

Avšak správne okresný súd u obžalovaného zistil príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zákona, a to že už bol za trestný čin odsúdený, čo znamená, že u obžalovaného pomer príťažujúcich okolností prevažuje, súd preto správne upravil trestnú sadzbu zvýšenú o jednu tretinu v dolnej hranici ustanovenej trestnej sadzby podľa § 38 ods. 4 Tr. zákona. Uložený trest vo výmere 35 mesiacov v takto upravenej sadzbe pohybujúcej sa v rozpätí 28 mesiacov až 5 rokov, tak plne vyhovuje požiadavkám individuálnej i generálnej prevencie. Keďže obžalovaný bol už pred spáchaním aktuálnej trestnej činnosti odsúdený za rovnakú trestnú činnosť, pričom celkovo už bol v minulosti 5-krát súdne trestaný. Bol mu uložený už aj nepodmienečný trest, ktorý pre dopustenie sa aktuálnej trestnej činnosti sa zjavne minul účinkom.

Správny je i výsledok súdu prvého stupňa o zaradení na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia, pretože obžalovaný bol v posledných 10 rokoch vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Na základe týchto dôvodov odvolanie obžalovaného odvolací súd nepovažoval za dôvodné, a preto ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

**Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.